מדינת ישראל

רשות האכיפה והגבייה

סיכום פסיקה ארצי מס' 227–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

תאריך הפרסום: 05/02/26

1. **בית המשפט השלום** (פסלות) – **ערעור על החלטת כב' רשמת ההוצאה לפועל שלא לפסול את עצמה מלדון בתיק** [רערי"צ (פ"ת) 77749-01-26 **בי ביזנס נ.מ בע"מ נ' אמפא קפיטל בע"מ** (28/01/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/shalom/SH-26-01-77749-477.htm

- סעיף 77א(א) לחוק בתי-המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, לפיו יש לבחון אם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים מצד הגורם השיפוטי. עיון בכתב הערעור מלמד כי עיקר טענות המערער מופנות כלפי החלטות שיפוטיות שניתנו וזאת גם בלא המתנה לתגובת המערער, וזאת לפי הטענה כי כב' הרשמת כבר גיבשה את החלטתה.

- על ההחלטה שניתנה ללא תגובה הוגש ערעור אשר נדון בפני כבוד השופטת זהבית אלדר בבית המשפט בפתח תקווה. כבוד השופטת זהבית אלדר קבעה כי על המערער להגיש את הבקשה בשנית, כרוכה ומדוגלת וכוללת את כל המסמכים והנספחים המוזכרים בבקשה.

- ביום 11.01.26 התקיים דיון בפני כב' רשמת בהוצאה לפועל, ובו התייחסה הרשמת לכך שהיא אינה חייבת לקבל את תגובת המערער לאישור מכר וזאת בשל העובדה, כי הליך המכירה בוצע כדין, הועמדה זכות פדיון של המשכון הספציפי לנכס המדובר וכי הליך אישור מכר הינו פעולה מנהלית.

- בית המשפט קיבל את טענת כב' הרשמת לפיה לא רק בתיק זה, אלא כפי שנוהגים בפרקטיקה בתיקים רבים, מאשרים בקשה לאישור מכר וזאת בלא קבלת תגובת החייב, ואף אם לצורך הדיון – ולצורך הדיון בלבד – אין כך פני הדברים – הרי שמדובר בטענה ערעורית.

סיכום פסיקה ארצי מס' 227–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- בית המשפט קיבל את טענת הרשמת לפיה העובדה כי לא נתנה למערער אפשרות תגובה, וכי המדובר בהחלטה מקצועית ומשפטית אינה עילה לפסלותה. רק במקרים חריגים ונדירים, שבהם ברור כי דעתו של הגורם השיפוטי "ננעלה" באופן המקים חשש ממשי למשוא פנים, תקום עילת פסלות.
- חוסר שביעות רצון של בעל דין מהחלטות שניתנו על-ידי הגורם השיפוטי ומאופן ניהול הדיון לפניו אין די בו. על כן, נקבע שאין עילה לפסלות רשמת ההוצאה לפועל והערעור נדחה.

2. **בית המשפט השלום** (בקשת רשות ערעור - פרעתי) –**בקשת רשות ערעור על החלטת רשמת ההוצאה לפועל** [רער"צ (י-ם) 27469-01-26 **דניאל זילבר נ' בנימין סאמט** (01/02/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/shalom/SH-26-01-27469-181.htm

- בהחלטה קבעה כב' הרשמת כי בקשת "פרעתי" של המבקשים תועבר לתגובת המשיבים וכי הליכי הגבייה בתיק יעוכבו בכפוף לכך שהמבקשים יפקידו מחצית מהחוב. על החלטה זו הגישו המבקשים את הבקשה דנן.
- המבקשים טענו בבקשתם כי שגתה הרשמת כאשר קבעה שעיכוב הליכי ההוצאה לפועל יותנה בהפקדת מחצית מסכום החוב. לטענתם, ההחלטה אינה מנומקת ומתעלמת מכך שהמשיבים לא קיימו את חיובם במסגרת פסק הדין ולא פינו את הדירות.
- עוד נטען כי החלטת הרשמת משנה את הסכם הפשרה אילו הגיעו הצדדים ואת הוראות פסק הדין, אשר קבע במפורש כי חיובי הצדדים הם שלובים ומקבילים. כך נטען, כי המבקשים חויבו בתשלום החוב בכפוף לפינוי הדירות מצד המשיבים. המבקשים טענו שהם ביקשו להעביר למשיב 1 את הכספים

ובמקביל לוודא את פינוי הדירות, אולם כל פנייה נענתה בסירוב מוחלט מצד המשיבים והצהרה מפורשת של המשיב 1 שאין בכוונתם לפנות את הדירות. משכך נטען כי המשיבים לא קיימו את חלקם בפסק הדין ולא פינו את הדירות תוך עשיית דין עצמית, ובכך מנעו מהמבקשים לקיים את חלקם.

- לטענת המשיבים אין עילה להתערב בהחלטת הרשמת, בפרט כאשר בקשת המבקשים בטענת "פרעתי" הוגשה שלא בהתאם לתקנות, בהיעדר תצהיר מטעם המבקשת וללא חקירת המבקש על תצהירו, ועל כן ממילא לא ניתן להגיש רער"צ. המשיבים טענו שטענת המבקשים לפיה ניסו לשלם למשיבים את הכסף אולם הם סירבו לקבל את התשלום, אינה עולה בקנה אחד עם טענתם כי עסקינן בחיובים שלובים. עוד נטען, כי במסגרת הערעור שהגישו המשיבים לבית המשפט העליון הודו המבקשים שפינוי הדירות צריך להתבצע ביום 30.4.2025- לאחר קבלת התשלום למשיבים. המשיבים טענו שהמבקשים מעולם לא פנו אליהם באופן ישיר כטענתם, לצורך הסדרת התשלום, וממילא תשלום של 2,000,000 ₪ צריך להיות מוסדר באמצעות באי כוח הצדדים ולא בין צדדים שמתנהל בניהם סכסוך רב שנים.

- לאחר בחינת טענות הצדדים בכתב ובהתאם לסמכות על פי תקנה 149(2)(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט - 2018 יש מקום לדון בבקשה כאילו ניתנה רשות והוגש ערעור לפי הרשות שניתנה, ולקבל את הערעור בהתאם לסמכותי על פי תקנה 146(א)(3) לתקנות.

- נקבע כי **ראשית**, צודקים המבקשים כי ההחלטה איננה כוללת כל נימוק או הסבר לחיובם בסכום שנקבע כתנאי לעיכוב ההליכים. די בכך כדי להביא לביטול ההחלטה בהעדר פירוט מינימלי.

סיכום פסיקה ארצי מס' 227–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- **שנית**, עיון בפסק הדין מיום 31.01.25, לרבות, פרוטוקול הדיון מיום 17.07.23, מלמדים כי טענת המבקשים בדבר קיומם של חיובים מקבילים איננה מופרכת, וממילא מהווה שיקול משמעותי המצדיק עיכוב ההליכים עד להכרעה בטענת הפרעתי לגופה ללא חיוב בהפקדה.

- כך, קביעה מפורשת של בית המשפט המחוזי כי התשלום יבוצע עד ליום 30.04.25 וכך גם מועד הפינוי. כך, קביעת בית המשפט המחוזי כי ב"כ הצדדים יקבעו הסדרים מתאימים כך "שהחיובים יבוצעו במקביל זה לזה". כך, קביעת בית המשפט המחוזי אשר הורה על עיכוב סך של 100,000 ₪ מהתמורה כבטוחה ל"עניין מצבן של הדירות שיפונו", ולא למסירת החזקה כפי שטענו המשיבים דבר שמחזק את פרשנות המבקשים בדבר קביעתם של חיובים שלובים. כך, הסכמת הצדדים בדיון מיום 17.07.23 ולפיה פינוי הדירה יהיה במקביל לתשלום יתרת לאחר קיזוזים.

- אין כל הסבר בהחלטת הרשמת אם היא בכלל נזקקה לטיעונים, להוראות פסק הדין והמשקל שנתנה להם בעת מתן החלטתה. **שלישית**, אין כל הסבר או התייחסות של הרשמת לקיום החיוב המקביל המוטל על המשיבים על פי פסק הדין, או בדיקה שנעשתה בטרם הותנה עיכוב הביצוע בהפקדת סכום משמעותי, וזאת לאור טענות המבקשים וחלוף הזמן שנקבע בפסק הדין לקיום חיוב המשיבים לפינוי הדירה.

- בהקשר זה, גם אם תתקבל טענת המשיבים כי אין מדובר בחיובים שלובים הרי שעל פי הבקשה (ונדמה שאין על כך מחלוקת) החיוב המוטל עליהם לא קוים, ואין כל הסבר בהחלטת הרשמת כיצד נתון זה בא לידי ביטוי בשיקוליה, ודאי בהתייחס להתניית עיכוב ההליכים בתשלום סכום משמעותי. לאור כל האמור לעיל, נקבע כי יש מקום ליתן רשות ערעור כאמור, לקבל את הערעור ולהורות על ביטול החלטת כב' הרשמת.

סיכום פסיקה ארצי מס' 227–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

פרק ב'- החלטות רשמי הוצאה לפועל

3. החלטת כב' הרשם עיסאם חאיק (פרעתי) – **החלטה מסיימת בבקשת החייבת בטענת פרעתי וסגירת התיק.** [מס' תיק **524126-05-25**(01/02/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-524126-05-25.htm

- מדובר בהחלטה בבקשת החייבת בטענת "פרעתי", במסגרתה טענה כי היא פטורה מחיובים נשוא הליך ההוצאה לפועל בשל קיום מלוא התחייבותה כלפי הזוכה, בהתאם לפסק דין שניתן בבית המשפט המחוזי בנצרת.
- המחלוקת העיקרית נסובה סביב פרשנות סעיף 72(א) לפסק הדין, הקובע כי החייבת תשלם לזוכה "החזר אגרות בית משפט בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום ששולמו ועד למועד התשלום בפועל.
- החייבת טענה כי פסק הדין מחלק את ההוצאות בין הצדדים בהתאם לתוצאות פסק הדין. לטענת החייבת מאחר שהתביעה הוגשה נגד שלושה נתבעים, והתביעה נגד שני הנתבעים האחרים נדחתה, החייבת חייבת לשלם רק שליש מסכום האגרות ששולמו. עוד נטען כי פרשנות אחרת תעקר מתוכן את קביעת בית המשפט בסעיף 73 לפסק הדין, לפיה הזוכה יישא בהוצאותיו ביחס לתביעה כנגד שני הנתבעים האחרים.
- הזוכה טען מנגד כי פסק הדין ברור ואינו דורש פרשנות - החייבת חייבת לשלם את מלוא האגרות ששולמו. לטענת הזוכה בית המשפט לא התייחס בסעיף 72 לנתבעים אחרים, ולנתבעים האלה יש התייחסות נפרדת בסעיף 73. סכום התביעה שממנו נגזרו האגרות נתבע מאת שלושת הנתבעים יחד ולחוד.
- כב' הרשם הורה על דחיית הבקשה.

- נקבע כי על החייב הטוען שמילא אחר פסק הדין, מוטל נטל השכנוע ועליו הראייה .תפקידו של רשם ההוצאה לפועל הוא להוציא לפועל את האמור בפסקי דין, ואין הוא מוסמך להחסיר או להוסיף לפסק הדין או לקרוא לתוכו את מה שלא נאמר בו.

- לשון סעיף 72(א) לפסק הדין קובע באופן מפורש כי החייבת תשלם לזוכה החזר אגרות בית משפט, ללא כל הגבלה, סייג או חלוקה. בית המשפט לא ציין כי מדובר בחלק יחסי מהאגרות או בשליש מהן. אילו התכוון בית המשפט להגביל את החיוב לחלק מהאגרות, היה קובע זאת במפורש.

- בית המשפט הפריד באופן ברור בין החיובים שהוטלו על החייבת (סעיף 72) לבין ההכרעה בעניין הנתבעים האחרים (סעיף 73). הטלת מלוא האגרות על החייבת עולה בקנה אחד עם תוצאת ההליך, שכן החייבת היא הנתבעת היחידה שהתביעה נגדה התקבלה.

4. **החלטת כב' הרשמת ענת אסידו תורג'מן** (אישור הסדר) – **בקשה למתן החלטה בעניין אישור הסדר** [מס' תיק **802382-05-25** (27/01/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-802382-05-25.htm

- חובותיה של היחידה עומדים על סך של 180,842 ₪ עבור 12 נושים מתוכם תיק חיצוני למרכז לגביית קנסות.

- בתיק נערכה אספת נושים לבחינת הצעה של היחידה לשלם סך של 3,600 ₪ ב 24 תשלומים. במעמד הדיון, פירטה היחידה כי היא בת 49, גרושה ואם לשני ילדים מתוכם ילד קטין מתגורר עם אביו, מתגוררת בגפה בדירה שכורה באשקלון. היחידה מוכרת כבעלת 50% נכות רפואית ו – 100% דרגת אי כושר זמנית ומצויה בטיפול פסיכיאטרי. הכנסותיה החודשיות כוללות קצבת נכות

בסך 5,100 ש"ח וסיוע בשכר דירה בסך 1,170 ש"ח. עוד ציינה היחידה במעמד הדיון כי סובלת מדיכאון, סכרת ואנמיה וכי מרבה להסתגר בביתה לנוכח מצבה הרפואי ומצבה נפשי.

- לאחר שהתנהל דיון ארוך וממושך ובנסיבות של היחידה סברה כב' הרשמת כי הדרך היעילה עבור היחידה היא מתן צו פתיחת הליכים ללא נאמן ועל כן ניתן צו פתיחת הליכים ללא מינוי נאמן חיצוני וללא קביעת תשלום עיתי לאור הלכת לשצ'נקו. עוד נקבע כי על היחידה לשלם הסכום המוסכם לידי המרכז לגביית קנסות בסך 400 ש"ח בתוך 30 ימים.

- היחידה ביקשה לבטל צו פתיחת הליכים ושיפרה הצעתה להסדר נושים בכך שתשלם 9,000 ש"ח ב- 36 תשלומים על סך 250 ש"ח. באת כוח היחידה נימקה כי בני משפחתה של היחידה נרתמו לסייע לה לאור מצבה הנפשי הקשה והיסטוריית ניסיוניות אובדניים.

- ככלל, משניתן צו פתיחת הליכים הסתיימו ההליכים המקדמיים המתאפשרים עפ"י סימן ב' להוראות חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי: גיבוש הסדר תשלומים לחוק חדלות פירעון. ככל והיחידה מעוניינת להגיע להסדר מול נושיה יש להעביר את תיק חדלות הפירעון לבית המשפט המוסמך בהתאם לחלק י' לחוק חדלות פירעון.

- יחד עם זאת, משיקולי יעילות, חיסכון בעלויות הוצאות ההליך לא הורתה כב' הרשמת על העברת התיק לבית המשפט המוסמך. כאמור לא הוגשה תגובת הנושים ובכך יש לראות בכך הותרת הבקשה לשק"ד מותב דנא. לפיכך אושרה הצעת היחידה ונקבע כי יש בהצעה זו לשלם ולו במקצת מחובותיה ועדיפה היא על פני מתן הפטר ללא תשלום מאומה לנושיה .

- אישור ההסדר ניתן לאחר שקילת מכלול הנתונים לרבות מצבה של היחידה, עמדת הנושים והוראות ההסדר, ולאחר שנמצא כי ההסדר הוגן. ההסדר המאושר הינו כי לפירעון מלוא חובות היחידה לנושים (לא כולל המרכז לגביית קנסות).

5. החלטת כב' הרשם אסף אבני (סמכות רשם - מינוי כונס נכסים) – **בקשה לעיון חוזר ולעיכוב הליך מינוי כונס נכסים** [מס' תיק **501545-12-19** (28/01/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-501545-12-19.htm

- בתיק ננקט הליך לפירוק השיתוף מכוח פסק דינו בית המשפט המחוזי ועוד נקבע כי כל בקשה או הודעה בעניין פירוק השיתוף תוגש ללשכת ההוצאה לפועל. החייבת החליפה את ייצוגה מעו"ד --- לעו"ד --- וביקשה למנות את ב"כ החדש ככונס מטעמה. עו"ד --- התנגד למינוי עו"ד --- והתנגדותו נדחתה. על כך, הגיש הבקשה לעיון חוזר. לאחר עיון, נקבע כי יש להורות על דחיית הבקשה.

- התברר כי עו"ד --- ידע על כוונתה של החייבת למנות ב"כ אחר מטעמה ככונס נכסים תחתיו וכן ידע על בקשתה בנדון בתיק זה, ולמרות זאת לא התנגד במועד. ראשית, לשון פסק הדין לא נקבה בשם של כונס עתידי מסוים אלא רק בפונקציה שלו כב"כ החייבת. שנית ועיקר: לרשם סמכות נרחבת בסוגיית קביעת זהות כונס הנכסים שימונה בהתאם להוראת סעיף 53 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז – 1967. הכונס מהווה פקיד בית המשפט וזרועו הארוכה של הרשם, והרשם מחויב לבדוק התאמתו לכהן ככונס בהליך המסוים שלפניו, לפי כל נסיבה מוכחת עובר למינוי ואף במהלכו. שיקול הדעת של הרשם בנוגע לזהות הכונס הנו רחב במיוחד והוא חייב לראות לנגד עיניו את התועלת והיעילות בביצוע פסק הדין כפי שיושגו בהליך הנדו. במצב בו הוכח, מעבר לכל

ספק, עובר למינוי, כי קיימת מערכת יחסים עכורה נטולת כל אמון, בין הצדדים, העלולה לייצר חוסר אובייקטיביות של הכונס בהליך כלפי החייבת, והתנגדות מפורשת למינוי, אזי ברי כי שיקול דעת הרשם, הרואה לנגד עיניו את יעילות ההליך והצלחתו, מחייב מינוי כונס אחר תחת עו"ד --- (אשר טרם מונה בפועל). וכך, נעשה במקרה דנן.

6. **החלטת כב' הרשמת לילך לגזיאל אורבך** (אישור הסדר - הסתרת מידע) – **במסגרת ההליך התגלה כי היחידה מנהלת שני חשבונות בנק, כאשר עם כניסתה להליך הצהירה על חשבון אחד בלבד, חשבונה הפרטי ולא על חשבונה העסקי**

[מס' תיק **802156-02-25** (29/01/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-802156-02-25.htm

- בעקבות תנועות רבות שעלו מדפי החשבון שצורפו, נתבקשה היחידה להגיש הבהרותיה. לאחר עיון בהבהרות היחידה שהוגשו לתיק, נקבע כי רב הנסתר על הגלוי וכי על היחידה להבהיר את התנועות בדפי החשבון ומדוע לא הצהירה על שני החשבונות בעת פתיחת ההליך.

- לאחר עיון בתגובת היחידה, ניתנה החלטה בה נקבע כי היחידה לא חשפה את מלוא המידע ובחרה להסתיר מידע. כמו כן הובהר במסגרת ההחלטה, בעקבות טענות שהעלתה היחידה, כי הקביעה לעניין מהמינות גרסתה, במעמד הדיון שהתקיים הייתה בכל הנוגע למעשה הרמאות והעוקץ לו נפלה קורבן.

- בסופו של דבר נקבע כי התנהלות היחידה מעלה תהיות רבות, כך גם התנועות בחשבונה וכי הסבריה אינם מניחים את הדעת. עוד נכתב כי היה על היחידה לנהוג בהגינות ובשקיפות וכי אינני סבורה כי היא פעלה כך.

סיכום פסיקה ארצי מס' 227–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- התנאי להשגת הסדרים ראויים הינו **בראש ובראשונה שיתוף פעולה מלא** מצדו של היחיד. כמו כן, נדרשים שקיפות, ניקיון כפיים והמצאת מלוא המידע ביחס להתנהלותו הכלכלית, הכנסותיו ונכסיו. ללא קיומם של התנאים הללו, ספק אם ניתן לקדם ולאשר הסדרים.

- הסתרת המידע מצידה של היחידה, במיוחד בהליך שבו לא מונה נאמן ושבו מקודם הסדר בהעדר התייצבות מטעם הנושים – **מהווה התנהלות חמורה שעל פניו יכול להצדיק את ביטול ההליך כולו**.

- כפי שעולה מהדברים שהובאו לעיל, הרי שניתן היה לבטל את ההליך. חרף האמור, שעה שנמצא כי גרסת היחידה מהימנה ביחס למעשה המרמה והעוקץ, לא נמצא לבטל ההליך ונקבע כי ניתן לרפא המחדלים על ידי אישור הסדר חדש, כפי שיפורט בהמשך. כב' הרשמת סברה, כי ההסדר שלהלן צפוי להועיל לנושים על פני מתן צו פתיחת הליכים, ולהגשים את מטרת חוק חדלות הפירעון בדבר השאת אחוז הנשייה לנושים. מנגד, הוא יאפשר ליחידה שיקום כלכלי ושיקום התא המשפחתי.

- על כן, ההסדר שאושר בחודש 11/25 בו נקבע כי על היחידה לשלם 66,000 ש"ח לנושיה, מבוטל וזאת בעקבות הסתרת המידע וניהול ההליך שלא בניקיון כפיים. כמו כן, הצעת היחידה להוספת סך של 12,000 ₪ נדחית, שעה שאין בהצעה כדי לרפא את המחדלים שבהתנהלות היחידה.

- לאחר שקילת תכליות חוק חדלות הפירעון, בשים לב לאדישותם של הנושים אשר לא הביעו כל עמדה ולא התייצבו לדיונים, באיזון הראוי שבין גביית החוב למען הנושים לבין שיקום היחידה, נמצא לאשר את הסדר שבו היחידה תשלם לנושיה סך של 90,000 ₪ בפריסה ל – 60 חודשים.

סיכום פסיקה ארצי מס' 227–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

7. החלטת כב' הרשמת ענת אסידו תורג'מן (ביטול ועיכוב הליכים) – **בקשה לביטול הליכים ועיכובם מחמת היותו גרוש אב ל- 7 ילדים ביניהם ילד נכה** [מס' תיק **512777-09-24** (30/01/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-512777-09-24.htm

- לראיה, צירף החייב אישור מביטוח לאומי המעיד כי מתקבל קצבת נכות אך לא ברור מהי. מעבר לכך לא צורף מאומה לבקשת החייב. כידוע, **לפתחו של החייב רובץ הנטל להוכיח את מידת יכולתו לפרוע את חובו** הפסוק ולהביא בפני רשם ההוצאה לפועל את כל המידע והמסמכים הדרושים לשם כך (סעיף 7ג לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז -1967).

- אין בבקשה כדי לעמוד בנטל הראיה, ואין בבקשה כדי להוות עילה לביטול/עיכוב הליכים בתיקים . ע"מ שיקלו עם החייב בהליכי אכיפה עליו להסדיר את החוב . בקשה לפריסת החוב צריכה לעמוד בתנאי סעיף 7א חוק ההוצאה לפועל התשכ"ז-1967. במקרה שהחוב קטן מסך של 100,000 ש"ח, יש לסלקו ב-36 תשלומים ובהתקיים נסיבות כקבוע בחוק, ניתן להאריך את הפריסה ב-36 תשלומים נוספים.

- היינו על פי הוראות החוק יש לסלק החוב שבתיק זה, בתשלום חודשי בסך 1,200 ש"ח (36 תשלומים) או בפריסה ל- 72 חודשים סך חודשי של 600 ש"ח .

- ככל ומבקש החייב לשלם צו מופחת מהסך של 1,200 ש"ח ועד 600 ש"ח (בהתאם להוראת סעיף 7א לחוק) עליו נטל הראיה ועל מנת לאמוד את מצבו הכלכלי של החייב ולהכריע בגובה הצו על החייב להגיש בקשה לצו תשלומים , למלא שאלון ולצרף מסמכים נוספים אודות הכנסת התא המשפחתי (כולל מי שגר עימו ומעל גיל 18) והוצאות התא המשפחתי . סוף דבר - הבקשה נדחית .

סיכום פסיקה ארצי מס' 227–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

8. **החלטת כב' הרשמת נעה אפיק דר** (עיקול ומימוש כספים שבידי מדינת ישראל) – **בקשת הזוכים לעיקול ומימוש כספים של החייב 1 שבידי המחזיקה, מדינת ישראל** [מס' תיק **511139-04-22** (01/02/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-511139-04-22.htm

- תיק זה נפתח ביום 3.5.2022 לביצוע פסק דין מיום 1.11.2021. בפסק הדין חויב החייב, יחד ולחוד עם החייבים 2-6, בין היתר, בפיצויים עונשיים בסכום כולל של 10,000,000 ₪, בשל פיגוע טרור שביצעו החייבים 2-6, בשליחות החייב, ובו נרצחו בני הזוג איתם שמעון ונעמה הנקין ז"ל, לעיני ארבעת ילדיהם הקטינים. ביום 20.2.2024 הוטל צו עיקול על כלל נכסי החייב שבידי "מדינת ישראל - משרד הביטחון ו/או משרד האוצר".

- הזוכים טענו כי צו העיקול שהוטל על כלל נכסי החייב שבידי מדינת ישראל חל על כספים שנתפסו הן בעזה והן ביהודה ושומרון. עוד טענו הזוכים כי יש להחיל את הלכת חביץ', לפיה יש לתת קדימות לנפגעי עבירה בעלי פסק דין חלוט על פני המדינה בכספים שחולטו. נטען כי בהתאם לחוק המאבק בטרור, יש לפרש את המונח "טוען לזכות ברכוש" ככולל גם נפגעי עבירה בעלי פסק דין חלוט. המדינה טענה מנגד כי הכספים שנתפסו בעזה הם "שלל מלחמה" שהפכו לרכוש המדינה מרגע תפיסתם, בהתאם לדיני המלחמה הבינלאומיים. עוד טענה המדינה כי צו העיקול לא מתייחס לכספים שנתפסו ביהודה ושומרון, וממילא כספים אלה נתפסו מכוח תקנות שעת חירום וצו הוראות ביטחון יהודה ושומרון, ולא ניתן להטיל עליהם עיקול. לטענת המדינה פסק הדין בעניין חביץ' אינו רלוונטי לענייננו, שכן הוא עוסק בחילוט לפי חוק איסור הלבנת הון ולא בשלל מלחמה.

- כב' הרשמת הורתה על דחיית הבקשה. נקבע כי צו העיקול לא הוגבל לנכסי החייב באזור גיאוגרפי ספציפי, ולכן חל על כלל נכסי החייב שבידי מדינת

סיכום פסיקה ארצי מס' 227–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

ישראל, הן בעזה והן ביהודה ושומרון. עמדת המדינה כי הכספים שנתפסו בעזה הם "שלל מלחמה" בהתאם לדיני המלחמה הבינלאומיי התקבלה. בהסתמך על פסק הדין בעניין אל נאוואר, נקבע כי שלל מלחמה הופך לרכוש המדינה התופסת מרגע התפיסה האפקטיבית, ללא צורך בהליך פורמלי. מאחר שהכספים הפכו לרכוש המדינה מרגע תפיסתם, צו העיקול לא "תפס" כספים השייכים לחייב. לגבי כספים שנתפסו ביהודה ושומרון נקבע כי הסמכות לראות בזוכים כ"טוען לבעלות על טובין" או לבטל צו חילוט נתונה לבית המשפט הצבאי ולא לרשמת ההוצאה לפועל.

- לא ניתן להטיל עיקול על כספי טרור שנתפסו ביהודה ושומרון מכוח תקנות שעת חירום וצו הוראות ביטחון. עוד נקבע כי עם כל ההבנה למצבם של הזוכים, אינה סבורה כי במסגרת ההליך ניתן להחיל את פסק הדין בעניין חביץ'. ראשית, פסק הדין בעניין חביץ' עוסק בחוק איסור הלבנת הון בלבד ואינו עוסק בחוק ההוצאה לפועל. שנית, פסק הדין בעניין חביץ' דן באפשרות של נפגעי עבירה לבקש כי בית המשפט יפעל על פי הסמכות המוקנית לו בחוק איסור הלבנת הון להורות להימנע מחילוט רכוש. מדובר בסמכות המוקנית לבית המשפט בלבד והיא אינה רלבנטית להליך שבפני, אשר עניינו עיקול שהוטל אצל המדינה כמחזיקה מכוח חוק ההוצאה לפועל. כב' הרשמת הורתה על דחיית בקשת הזוכים לעקל את כספי החמאס שנתפסו על ידי מדינת ישראל, הן בעזה והן ביהודה ושומרון. נקבע כי במצב המשפטי הקיים, לא ניתן לממש את פסק הדין באמצעות עיקול כספים אלה, שכן הם אינם נחשבים עוד לרכוש החייב אלא לרכוש המדינה.

סיכום פסיקה ארצי מס' 227–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

9. החלטת כב' הרשמת מירי ברטהוליץ (ביטול הליכים) – החייב מבקש ביטול עיקול שכר, מצרף מכתב מהמעסיקה שמציינת שלא פעלה לפי צו העיקול על סמך החלטה בתיק הוצאה לפועל אחר [מס' תיק **08-05493-07-6** (01/02/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-08-05493-07-6.htm

- הזוכה מתנגד לבקשה, טוען שהחייב לא ממצה פוטנציאל השתכרותו בכוונה כדי להתחמק מעיקול, מפנה לכך שהמעבידה פעלה לפי צו העיקל והעבירה כספים בעבר לתיק, מפנה להחלטה אחרת של רשמת הוצאה לפועל שקבעה שיש לעקל 20% מהשקל הראשון של השכר.

- נקבע כי בהתאם לפסיקה של בית המשפט העליון ובית הדין הארצי לעבודה, שכר השווה לגמלת הבטחה הכנסה בהתאם למצב המשפחתי הרלוונטי, פטור מעיקול במלואו.

- פרשנות לפיה יש לעקל בכל מקרה 20% ממשכורת החייב משמעה שחוק הגנת השכר קובע תקרת שכר מוגן, כלומר את הסכום המקסימלי שמוגן מהשכר, ולא את הסכום המינימלי של שכר מוגן. פרשנות כזו לא מתיישבת עם מטרת החוק ועם הפסיקה בנושא, שקבעו ששכר בסכום השווה לגמלת הבטחת הכנסה - מוגן מעיקול.

- לארך השנים עודכנו הסכומים, אך העקרון נשמר – אם המשכורת המוגנת גבוהה ועולה על סכום מסוים – תצומצם ההגנה כך שתחול על 75% מהשכר, כשבכל מקרה הסכום המוגן היה גבוה משמעותית מהסכום הבסיסי המוגן לעובד יחיד או לזוג.

- כפי שאין מקום לאבחנה לעניין הצורך בהכנסה בסיסית בין עובד בשכר ועובד עצמאי, כך גם ביחס לעובדי מדינה ומקבלי קצבאות ביטוח לאומי – כולם

זקוקים לאותו סכום מינימלי למחייה. המחוקק קבע שהסכום הזה נקבע לפי גובה קצבת הבטחת הכנסה הרלבנטית.

- נראה שהפרשנות לפיה שכר בגובה קצבת הבטחת הכנסה פטור מעיקול הייתה גם הנוהגת לאורך שנים, גם מאז שנת 1985 ועד היום. פרשנות זו תואמת את כוונת המחוקק ועולה בקנה אחד עם ההלכות של בית המשפט העליון ובית הדין הארצי לעבודה בנושא זה.
- לא חל כל שינוי חקיקתי שמצדיק שינוי בפרשנות זו. במקרה של ספק, מחזיק שקיבל צו עיקול יכול לפנות לרשם ההוצאה לפועל בבקשה למתן הוראות.
- לסיכום, לפי החוק והפסיקה כל עוד השכר נמוך מקצבת הבטחת הכנסה הרלבנטית – הוא פטור במלואו מעיקול. יש גם גישות אחרות, כפי שפורט בהחלטה.
- אין מקום לביטול העיקול אך המעביד פטור מלהעביר כספים מכוח העיקול בתיק זה כל עוד השכר נמוך מקצבת הבטחת הכנסה הרלבנטית למצבו של החייב.

10. החלטת כב' הרשם סאלם ג'דעון (סגירת תיק - הפחתת ריבית) – **בקשה לסגירת כלל תיקי ההוצאה לפועל הפתוחים כנגד החייב בכפוף להצעה מתווה תשלומים בתיק האיחוד** [מס' תיק **13-99984-10-2** (01/02/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-13-99984-10-2.htm

- לחייב לא נשלחה הודעה ו/או מכתב המזמן אותו להגיש בקשה להפטר ולצאת לדרך חדשה בעקבות הוראת השעה להפטר לבעלי חובות עד ל – 800,000 ₪, אף שהוא עמד בקריטריונים הנדרשים.

סיכום פסיקה ארצי מס' 227–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- החייב יליד שנת 1986, גרוש ואב לשני ילדים בגירים שאינם סמוכים על שולחנו. החייב מציע תשלום חודשי ע"ס 400 ₪ לתקופה של 24 חודשים ולאחר מכן התיקים ייסגרו.

- כב' הרשם קבע כי עסקינן בתיק איחוד שנפתח עוד ביום 14.1.10 יתרת החוב בו עומדת כעת על 63,536 ש"ח, בתיק קיימים כיום 13 תיקים מתוכם תיקים 11 תיקים שהיו פתוחים עם פתיחת תיק האיחוד. רב התיקים היו פתוחים בשנות האלפיים המוקדמות. צו התשלומים בתיק עומד על 400 ₪ והוא משלם כסדרו.

- מעיון ברשימת התיקים עולה, כי ברוב רובם של התיקים שולמה יתרת החוב נכון למועד פתיחת התיק, ויש תיקים שבהם שולם סכום העולה משמעותית על קרן החוב.

- חרף האמור, פני הדברים שונים ביחס לריבית הפיגורים. משהחייב עומד בצו התשלומים, שנקבע בהתאם ליכולתו, אין מקום להפעלת הסנקציה –ריבית הפיגורים – בגין אי תשלום החוב. החייב יליד שנת 1986, גרוש ואב לשני ילדים בגירים שאינם סמוכים על שולחנו. החייב בן 57 שנה, הכנסתו צפויה לרדת עם השנים. חלק גדול משכרו הוא בדין תמריצים, והשכר אינו יציב. כאמור, החייב עמד בצו התשלומים שנקבע בתיק האיחוד לכל הפחות מעל עשור ונראה שלאורך תקופת חיי תיק האיחוד.

- נוכח כל המפורט לעיל, הורה כב' הרשם **על הפחתת ריבית הפיגורים** שהצטברה בתיקים (הפחתה בסך 36,906 ₪).

- כמו כן, ונוכח כך שהחייב מקפיד לשלם את חובותיו לאורך שנים ולעמוד בצו התשלומים, משלא עולה חשש להסתבכות נוספת שלו, משנסגרו לאורך השנים מס' תיקים, נוכח יתרת החוב בתיק ונוכח כך שמטרת החייב בבקשה שלפניי היא לסלק את מלוא חובותיו, מצאתי מקום **לבטל את כלל ההגבלות** שהוטלו

עליו בתיקים הפרטניים והגבלת הבנק והגבלת כרטיסי אשראי שהוטלו מכוח ההכרזה.

11. החלטת כב' הרשמת ענת אסידו תורג'מן (הפטר) – היחידה ביקשה להתחשב בשינוי נסיבותיה הדרוש שינוי בדיור, טיפולים רפואיים, צריכת תרופות וביקשה ליתן לה הפטר לאלתר מבלי שיש בידה להציע כל הצעה לפדיון זכויותיה [מס' תיק **800925-09-21** (01/02/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-800925-09-21.htm

- הנאמנת שבה והתנגדה להצעה בטענה כי הגם אם היחידה הייתה מבקשת לשלם 12,000 ש"ח סכום ההצעה נמוך המהווה כ- 15% משווי זכויותיה בלבד ועמדה על ביטול ההליך.
- בהינתן המחלוקת ולאור נסיבות האישיות של היחידה, ובהינתן כי התיק פתוח מאז שנת 2021, לא סברה כב' הרשמת כי ביטול ההליך ייטיב עם היחידה ועם הנושים ולפיכך קבעתי דיון במעמד הצדדים על מנת לנסות להגיע להסכמה.
- היחידה ביקשה בדיון להמנע מלעסוק בפדיון זכויותיה בנכס העזבון לטענתה , אחיה רכש את הנכס נשוא המחלוקת ויש קושי בקבלת מסמכים מאחר והאח בתרדמת מזה זמן ממושך ובת זוגו מסרבת לשתף פעולה. מצבה הרפואי של היחידה התדרדר והיא מתקיימת מקצבת נכות בלבד.
- הנאמנת טענה בדיון כי אכן מצבה של היחידה לא פשוט, אולם אין באפשרותה לוותר על חלקה של היחידה בעזבון האם המנוחה וביקשה להעביר התיק לסמכות בית המשפט הנכבד מכח סעיף 208(3) לחוק חדלות פירעון ושיקום

כלכלי, תשע"ח – 2018. לחילופין, הציעה הנאמנת לפנות למיסוי מקרקעין לבחון האם נעשה הסכם בין ההורים לבין האח.

- כב' הרשמת קבעה כי היחידה מוכרת כנעדרת כושר השתכרות (100% אי כושר עבודה) , עברה אירוע מוחי ולמרבה הצער חלתה במחלה אונקולוגית ממאירה. זכויות היחידה בעיזבון שכלול בו נכס מוקנה לקופת הנשייה אולם הנזק שייגרם ליחידה בנסיבותיה האישיות והמשפחתיות הינו משמעותי יותר מהתועלת שתצמח לנושים. כן נמצא כי אין ליחידה כל יכולת לפדות שווי חלקה בנכס משמקור הכנסתה נעוץ בקצבת נכות בלבד .
- בנסיבות המקרה, בהינתן כי התיק פתוח משנת 5/2022 , נמצא כי אין תוחלת ממשית בהמשך ניהול ההליך. משכך, ראוי ליתן ליחידה הפטר לאלתר, וזאת על מנת להקל עליה ולאפשר לה מזור, נחת ושקט נפשי, כך שתוכל להפנות את כוחותיה להתמודדות עם מחלתה, מבלי שתוסיף ותישא בנטל ההליך.
- עוד נקבע כי צו הפטר יינתן בהחלטה נפרדת.

12. החלטת כב' הרשמת לירון יוגב (הפטר) – **בקשת צד ג' - בנק הפועלים בע"מ, להשבת כספים שהועברו לידי התיק דנן והועברו זה מכבר לזוכה.** [מס' תיק **507529-12-24** (01/02/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-507529-12-24.htm

- השאלה הדרושה הכרעה היא **האם יש מקום בנסיבות דנן להורות לזוכה להשיב לידי צד ג' כספים שהועברו מחמת טעות**?
- סמכות רשם ההוצל"פ לעניין זה קבועה בסעיף 20 (ב) לחוק ההוצל"פ, התשכ"ז-1967 הקובע כדלקמן: "שולם סכום כסף בטעות, תוך כדי הליכי

סיכום פסיקה ארצי מס' 227–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

הוצאה לפועל, רשאי רשם ההוצאה לפועל, לפי בקשת צד מעונין, לתת כל צו לתיקון הטעות; צו כאמור ניתן להוצאה לפועל כאילו היה פסק דין".

- ראו גם תקנה 126א לתקנות ההוצאה לפועל, התש"ם-1979: "רשם ההוצאה לפועל רשאי, בכל עת, לתקן כל פגם או טעות בכל הליך לפי החוק, וכן רשאי הוא ליתן הוראות בדבר המשך ההליכים בתיק שנסגר או שנגנז בטעות ובדבר כל ענין אחר, ככל שייראה לו צודק". נקבע כי נראה כי אין מחלוקת כי מדובר בכספים שהועברו מחמת טעות עת השיק שהופקדו לחשבון החייבת ביום 18.5.2025 חזר ביום 19.5.2025 (נתקבלה הוראת ביטול). סעיף 1 (א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979 קובע כך: "מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן – הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכייה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה".

- הגם שצד ג' שגה בהתנהלותו ובשל טעותו הועברו כספים לזוכה, לא ניתן להמשיך "להכשיר" את אותה הטעות ולאפשר לחייבת "להתעשר" שלא כדין מכספים שצמצמו את חובה באופן משמעותי, כספים לא לה.

- סוף דבר, עת מדובר בכספים שהתקבלו מחמת טעות במסגרת הליכי הוצל"פ, כב' הרשם הורה לזוכה להשיב בתוך 14 ימים את הסך שהתקבל בסכום של 4,396.24 ש"ח לתיק ההוצל"פ או לחשבון החייבת אצל צד ג' כמפורט בבקשתו מיום 5.6.2025. עם התשלום בהתאם לאמור יגיש הזוכה הודעה לתיק.

סוף הסיכום ...